Najvyšší súd
Slovenskej republiky

5Sž 71/2005

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1

30 -05- 2007

Podacie číslo: 2430 | Číslo spisu:
Prílohy/listy: | Vybavuje:

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Aschenbrennerovej a členov senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľky: **MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o.**, IČO : 31 444 873, so sídlom Bratislavská č. 1/a, 843 56 Bratislava, zast. *Mgr. Zuzanou Zlámalovou*, advokátkou, Dunajská 15/A, 811 08 Bratislava, proti odporkyni : **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/218/2005 zo dňa 21. júna 2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **r u š í** rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu z 21. júna 2005 č. RP/218/2005 a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím č. RP/218/2005 zo dňa 21.06.2005 vydaného v správnom konaní č. 104-PgO/O-608/2005 odporkyňa v zmysle § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. č.

308/2000 Z.z.") uložila navrhovateľke za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 cit. zákona pokutu vo výške 1.000.000,-- Sk pretože dňa 13.3.2005 o cca 20.00 hod. odvysielala program „Mojsejovci", ktorý spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom zasahoval do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd druhých.

Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. uložila odporkyňa pokutu vo výške 500.000,-- Sk. Dôvodom uloženia pokuty bolo odvysielanie dňa 13.3.2005 o cca 20.00 hod. programu „Mojsejovci", ktorý by mohol svojim obsahom ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav.

Napokon uložila navrhovateľke za opakované porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. pokutu vo výške 100.000,-- Sk, pretože pri klasifikácii programu „Mojsejovci" odvysielaného dňa 13.3.2005 o cca 20.00 hod. neuplatnila Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa § 20 ods. 6 cit. zákona určila odporkyňa.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka už raz bola upozornená odporkyňou na porušenie svojej posledne uvedenej povinnosti vyplývajúcej jej z § 20 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z., naplnila sa podľa mienky odporkyne aj v tomto prípade skutková podstata pre vznik zodpovednosti navrhovateľky za správny delikt.

V odvolaní proti hore uvedenému rozhodnutiu navrhovateľka poukázala na nepreskúmateľnosť voľnej úvahy, odporkyne pri určovaní výšky pokuty. Navrhovateľka namietala nepreskúmateľnosť jednotlivých výrokov rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, resp. pre nezrozumiteľnosť odôvodnenia.

Navrhovateľka žiadala zrušiť rozhodnutie odporkyne napadnuté opravným prostriedkom a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 6.9.2005 vyplýva, že sa pridržiava dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí. K argumentom navrhovateľky však navyše uviedla, že odôvodnenie porušenia povinnosti vyplývajúcej pre navrhovateľku z § 19 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. neabsentuje, lebo je obsiahnuté na str. 8 až 10 predmetného rozhodnutia, ktoré obsahuje súhrn na seba logicky nadväzujúcich téz vnímaných ako jednoliaty celok bez možnosti ich od seba oddeliť, lebo ich význam by sa súčasne nezachoval.

Takisto poukázala na tú skutočnosť, že Jednotný systém označovania programov vychádza z kritérií pre zaraďovanie programov do kategórií podľa ich

vhodnosti pre jednotlivé vekové skupiny maloletých a tieto kritéria boli spracované v spolupráci s Ústavom detskej psychológie a patopsychológie. Preto nie je na ne možné pozerať ako na akt svojvôle odporkyne, ale naopak zohľadňujú poznatky a stanoviská inštitúcie zaoberajúcej sa špeciálne touto problematikou.

Aj preto sa odporkyňa domnieva, že ako správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, následne správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona bez toho, aby jej rozhodnutie vykazovalo formálne, poprípade logické nedostatky a aby spôsobilo ukrátenie navrhovateľky na jej právach.

Na základe uvedeného odporkyňa žiadala, aby v súlade s ust. § 250q ods. 2 O.s.p. bolo napadnuté rozhodnutie konajúcim súdom potvrdené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd") ako súd vecne príslušný rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (§ 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. v spoj. s ust. § 246 ods. 2 písm. a) a § 250l a nasl. O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku len „O.s.p."). Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou (právnym zástupcom účastníka konania), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 O.s.p.) a po jeho verejnom vykonaní dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok je dôvodný, pretože napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, a preto podľa 250q ods. 2 O.s.p. rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľka v jednej zo svojich námietok tvrdila, že zák. č. 308/2000 Z.z. neustanovuje presnú výšku pokuty, ktorú je odporkyňa oprávnená (resp. povinná) uložiť v zákonom stanovených prípadoch, a preto je oprávnená ju určiť voľnou úvahou za dodržania medzí a hľadísk stanovených v § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z. Tieto medze a hľadiská však pri konkretizácii výšky ukladanej pokuty vôbec neuviedla.

Podľa § 67 ods. 3písm. g) zák. č. 308/2000 Z.z. uloží odporkyňa pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20.000,- Sk do 2 miliónov Sk, ak vysiela programy a iné časti programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19 zák. č. 308/2000 Z.z. Z uvedeného ustanovenia pre odporkyňu vyplýva povinnosť vždy uložiť pokutu, pokiaľ dospeje k záveru, že došlo k porušeniu povinností uvedených v § 19 zák. č. 308/2000 Z.z., pričom výšku pokuty z uvedeného zákonného rozpätia určuje úvahou, ktorá sa riadi všeobecnými zásadami obsiahnutými v § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z.

Podľa § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z. s prihliadnutím na prejednávanú vec odporkyňa **výšku** pokuty určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania a retransmisie a získané bezdôvodné obohatenie.

Preto Najvyšší súd bol povinný preskúmať v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p., na základe akej voľnej úvahy bola výška pokuty konkrétne určená a či toto rozhodnutie nevybočilo z medzí (20 tisíc až 2 milióny Sk) a hľadísk (kritérií) ustanovených v § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z. Právo posudzovať účelnosť a vhodnosť takéhoto správneho rozhodnutia mu právny poriadok neudelil.

Najvyšší súd uznáva, že odporkyňa pri stanovení konkrétnej výšky pokuty v sume 1 milión Sk neprekročila zákonné medze, ale na druhej strane v súlade s argumentáciou navrhovateľky konštatuje, že v odôvodnení rozhodnutia celkom absentuje odôvodnenie niektorých kritérií, ktoré mali byť použité na jej konkretizáciu.

Hoci odporkyňa veľmi podrobne opísala mieru zavinenia a spôsob porušenia povinnosti navrhovateľkou, otázkam závažnosti veci, trvania a následkom porušenia povinnosti sa nevenovala vôbec alebo nedostatočne a takisto neprihliadla na rozsah a dosah vysielania navrhovateľky. Vo vzťahu k závažnosti porušenia povinnosti nepostačuje podrobne spracovaný opis skutkového stavu a k tomu pripojených právnych záverov, ale treba starostlivo zvážiť a náležite odôvodniť, či správanie navrhovateľky je tak závažné, že odôvodňuje uloženie pokuty v jej hornej polovici sadzby.

Obdobné vady rozhodnutia zistil Najvyšší súd aj pri pokute uloženej vo výške 500 tisíc Sk a ďalej pri pokute 100 tisíc Sk.

Bez toho, aby odporkyňa riadne odôvodnila svoju úvahu pri ukladaní výšky pokuty, nie je možné sa vysporiadať s ďalšími námietkami navrhovateľky o nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na hore uvedené skutkové zistenia a právne závery, po náležitom zvážení okolností namietaných navrhovateľkou Najvyšší súd rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie odporkyne z 21.6.2005 č. RP/218/2005 a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Bude preto úlohou odporkyne sa v ďalšom konaní dôsledne vysporiadať s odôvodnením svojej voľnej úvahy v zmysle zákonných kritérií obsiahnutých v ust. § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z.

Úspešnej navrhovateľke nepriznal súd právo na náhradu trov konania, pretože ich v konaní nežiadala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave, dňa 25.1.2007

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky -7- BRATISLAVA

JUDr. Tatiana Aschenbrennerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Kavivanovová Ľubica